

OKULUMDAKİ SICACIK GÜNLER

Doğanın çok güzel olduğu çiçeklerin mor mor pembe pembe sarı sarı rengarenk açtığı çimlerin samur halılar gibi yeşerdiği bir eylül ayında başladım okulumda çalışmaya .

Okul adı gibi sıcacıktı. Genç dinaamik kanlı canlı öğretmenleri vardı. Ben 45 yaşındayım en ihtiyar ben kaldım içlerinde ben de onlar gibi onların yanında genç olurum. Ha unutmadan bir müdürü vardığı demeyin gitsin Milas şivesinin yoğun olduğu terbiyeli temiz işini bilen sıcacık bir insandı. Kurum sahipleride iyi insanlardı..,

, İşte böyle kendi kendime ben bu okulu çok severim diye düşündüm , Gerçekten sevdimde buradaki öğrencilerin bana ihtiyacı olduğunu düşüncesini yoğunlaştırarak duygusallığa fazla yer vermeden işimi yapmağa çalışıyorum.

Kah gülüyorum onlara onların seviyelerine inip çocuk oluyorum,kah onların durumlarına üzülüp oturup saatlerce ağladığım günler oluyor. Düşünsenize ben onlarla günde 45 dakika beraber oluyorum ,aileleri ise bir ömür boyu beraberler Allah onlara sabır versin bir genişlik ferahlık versin onlara darda koymasınki onlar sıkıntılarını çocuklara yansıtmassınlar.

Göreve başlayacağım zaman çevremdeki insanlar sen çok duygusalsın kendini kaptırıp çok üzülsün dediler ,fakat ben onlarla birlikte olmak onlara birazcık faydam olacak coşkusuyla hemen düşünmeden başlamak istedim İsaetli bir karar almışım onların beni sevdiklerini düşünüyorum zira ben onlar çok sevdim.

Bu günlüğümde onlarla birlikte yaşadıklarımızı yazmağa çalışacağım. Sizlerle çok çok şeyler paylaşmak istiyorum. Bakalım neler yaşayacağız birlikte. Ha unutmadan bazan ağlaya bilirsiniz ama çoğu zaman bizimle birlikte olmaktan mutluluk duyacaksınız. Ve ve en önemli çok şükür yarabbim diyeceksiniz.

En önemlisini söylemeyi unuttum. Sizlerle onları paylaşırken isimlerini kullanmıycam takma isim onların sevdiği bir şeylerin ismini yazacağım.

Motorsiklet hastası olan öğrencim yaklaşık 14 yada 15 yaşlarında boş bir kağıt bulduğunda ilk işi motor çizmek ama öyle eften püften değil amasörlerine varana kadar yapar süper bi motor çıkar ortaya . Ona bir gün

- Kaç yaşındasın oğlum
- Bilyomanki örtmenim
- Hayda gerçek bilmiyormusun
- Valla bilyoman örtmenim
- Ben senin yaşını öğrencem sana söyliyem bir daha sakın unutma tamam mı
- Tamam örtmenim.
- Sen 14 yaşındasın 4 ay sonra 15 yaşına girceksin ve o gün senin doğum günün olacak
- Yok örtmenim benim doğum günüm oldu
- Ne zaman oldu
- Ben sünnet oldum ya örtmenim
- ee
- Ozman oldu benim doğum günüm bida olmaz artık

Hadi siz gelin ağlamayın içiniz sızım sızum sızlamasın. Tamı tamamına 14 yaşında fakat doğum günüyle sünnet gününü ayırt edemiyor, üstelik ısrarla

- Oldu işte örtmenim diye söyleniyor.

Geçen günkü derste kartlardan kullandığımız ev araç gereçlerini tanıtıyordum.

-Bu ne oğlum

- Çanak
- Bu ne
- Dığan
- Bu ne
- Saç süpürgesi. Oneydi biliyormusunuz.Saç kurutma makinası. O an bittiğim andı.

Okulun kapısından çıktığım anda Allahım sağlıklı çocuklar verdiği için şükürler olsun diyorum. Bu arada çevremdeki insanlarda hayata bakış açınız değişsin lütfen 10 dakika bizim okula gelin bakın nasıl bi değişime uğrayacaksınız,diyorum.

Neyse her gün yeni bir umut yeni bir ışık benim için onlara bir şeyler öğretmek en büyük hedefim mutluluğumdur. Evet artık kırmızıyı öğrettim diye sevinirken bir kaç gün sonra derse geldiğinde bakıyorum bilgisayarın resetlendiği gibi hiç bir şey kalmamış öğrettiklerimden sil baştan büyük bir sabırla yeniden anlatmağa başlıyorum.

Yavaş yavaş kış kendini göstermeğe başlıyor . Rüzgarın sert bir şekilde estiği bir gündü. Sanki kısık kısık ışık çalıyordu.Haydi çocuklar seni bekliyo diyordu. Hızla okula vardım. Çok tatlı bir kız çocuğu beni bekliyordu.

Günaydın

- Hoşgeldin utana sıkıla
- Hoşbuldum
- Günaydın dedi.

Çok sessiz bir kız. Konuşma sırası verirsem az ve kesik konuşuyor. Kitap okumasına bayılıyor Hiç gülmüyor. Onu güldürmek için 9 takla atıyorum. İç dünyası sanki 35 yaşında bir ev hanımı. Çocuk değil. Çocukluğunu hiç yaşamıyor. Öyle sessizki ben konuşmazsam onu konuşturamazsam günlerce susmayı yeylet.

Yanlış yapmaktan ödü kopuyor. Ama yürüyebiliyor konuşuyor duyuyor. Bunların hepsini yapamayan o kadar çok var ki burda şükür diyo insan.

Eğitim için sana gelen en iyi durumda kim dersiniz bu derim. Okuma yazmada öğrendi şimdiki hedefimiz bu çocukta özgüven günlük yaşam topluma kazandırma.

Bir çocuktan diğerine ondan öbürüne geçiyorum aklıma takıldıkça yazıyorum onları

Karşıma iri yarı esmer bıyıklı bir beyefendi geldi . Adını sorduğumda cevap verebildi. Ama başka sorularıma soruyla cevap verdi.

-Günadın

- Günaydın
- Nasılsın.....
- Nasılsın
- Oğlum ben sana nasılsın dediğimde sen bana iyiyim öğretmenim diyeceksin tamam mı
- Tamam
- Nasılsın oğlum
- Nasılsın oğlum
- Ama napıyorduk ben sana sorunca iyiyim diyecektin tamam mı
- Tamam
- Nasılsın oğlum
- Nasılım
-

İşte benim bittiğim an

Elektrik direklerini çok seviyor. Ağzını açtığı zaman

- Kırcazın elentrik direknenen ketenderenin elentrik diireklene sökmüşle
- Kim sökmüş oğlum
- Ormancıla
- Ormancılarımı
- Haya
- Niye sökmüşler
- Yeşil odundan direk dikceklemiş

Bir de kardeşi var bu oğlumun o buna göre birazdaha iyi yemek yerken bir kendine birde abisine veriyor. Yani bunu besliyor. Neyse biz abiye geçelim yani elentrik direklene öğretmenlerden birisi etek yada elbise giydimi onun koptuğu an bayılıyor. Hemen iki eliyle heyecan yapıp daireler çiziyor.

-Bak ne diyeceđim sende etek giymek istermisin

Ben etek gimem gızla giye

– Ozaman niye etek lere bakıyosun

– Etek giyesem erkekten gadın olurum. Onun yanlış olduğunu biliyor. Geçenlerde şarkıları çok sevdiğini farkettim. Müzik kulağı nefis

–

İşte böyle arkadaşlar bu öyküler hiç bitmiyor hepsinin farklı farklı hepsi farklı dünyalarda hepimiz gibi.

AHSEN AKIN
Özel Eğitim Okulunda
ocuk Geliřimi đretmeni